

λῶν. Οἱ δύο ἕτεροι ὑπήγοντο εἰς τὸ τάγμα τῆς σιγῆς. Διὰ μόνον τὸν λόγον ἐκείνον οἱ πρῶτοι καθυπεβλήθησαν αὐτονουκτι εἰς τὰς ὠμοτέραις βασιάνους τῆς δερᾶγγης.

Ὀλίγοι τῶν δοκιμαζομένων ἀντεῖχον εἰς τοιαῦτα προίμια. Οἱ πλείστοι ἐπειθαναγκάζοντο νὰ μαρτυρήσωσι καὶ ὅσα ἐγίνωσκον, καὶ ὅσα ἠγνόουν, ἐβιάζοντο νὰ ὁμολογήσωσι καὶ Θεὸν καὶ Σατανᾶν, καὶ εἴ τινα ἄλλην στύγιον δύναμιν ἠθελον ὑπαγορεύσει αἰ ὕπναι τοῦ δικαστηρίου. Ἐν περιπτώσει ἐπιμενούσης σιγῆς, προσελαμβάνετο εἰς βοήθειαν ἡ Ἀγρυπνία, τιμωρία ἐκτελούμενη διὰ νυκτός, καὶ ἐπαναλαμβανομένη τρίς ἢ τετράκις κατὰ συνέχειαν. Ὅσάκις ὁ τροχαλιζόμενος, καταπεπονημένος ἀπὸ τὴν μακρὰν ἀπαιώρησιν, ἠσθάνετο ἀπόλυτον χρεῖαν ἀναπαύσεως, ἄλλως δὲν ἠδύνατο ν' ἀνακουφισθῆ, ἢ στηριζῶν τοὺς νεφροὺς ἐπὶ τῆς κόψως δξυτενοῦς καὶ κωνοειδοῦς διφρίσκου. Τὴν στιγμήν αὐτὴν, δονουθέντος ὑπὸ βρόχου τοῦ σώματός του, οἱ νεφροὶ κατεσχίζοντο ἀπὸ τὴν κεντρώδη κόψιν. Μάτην ὁ μάρτυς ἀπηύδα, ἐπικαλούμενος μιᾶς καὶ μόνης στιγμῆς εὐσπλαγγιᾶν. Πρὸς πᾶσαν ἀπάντησιν, ὁ στρεβλωτὴρ, ἀνασφενδονίζων τὸ σῶμα μετέρσιον, ἄφινεν αὐτὸ νὰ ἐπαναπέσῃ κατὰ κάθετον ἐπὶ τοῦ αἰμοσταγοῦς ὀβελοῦ. Ἡ τῆς διαδομένης καὶ τῆς καταπτώσεως ἐργασία ἐπανελαμβάνετο ὁσάκις ὁ ἀνασφαδάζων, ἀνίκανος πλέον ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν χρεῖαν στιγμιαίας τινὸς ἀνακουφίσεως, ἐκλινεν ἀθελήτως τὰ νῶτα πρὸς τὸν διφρίσκον.

Ἄλλὰ πάσης ἄλλης βασάνου σκληροτέρα ἦτο ἡ κατ' εὐφημίαν κληθεῖσα Ἀνθοδέσμη, αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐξέτασις τοῦ Χάνδακος ὠνόμαζεν ἰταλιστὶ Regina delle prove, ἦτοι βασιλίδα τῶν δοκιμασιῶν. Εἰς τὸ εὐσομὸν τῆς πλέγμα ἡ Ἀνθοδέσμη συμπεριελάμβανεν ἀθρόα τὰ μαρτύρια τὴν ἀπαιώρησιν, τὸν διονυχισμὸν, τὴν μαστιγῶσιν, τοὺς σπαραγμοὺς, τὸν καυτηριασμὸν, τὴν ἐξάρθρωσιν, καὶ ὅσας ἄλλας ταραχρᾶς κακώσεις ἔδρεπεν εἰς τοὺς κήπους τῆς ἀπανθρωπίας ἡ δαιμονοπληκτος φαντασία τῶν κριτῶν. Μὲ τὸ βλέμμα καθηλωμένον ἐπὶ τῆς κλεψύδρας, μὲ καρδίαν ἐκ τιγρώδους ἠδονῆς ἀναπάλλουσαν ὁ ἐξομολογητὴς ἐνήλαττε συνοχηδὸν τὴν ἐπιθεσίαν τοῦ τυραννίσματος μὲ τὸ προσάρτυμα τῆς εἰρωνείας.—Ἀρκεῖ τοσαύτη χλόη, Δομένικε! ἔλεγε πρὸς τὸν βασανιστῆρα βενετιστὶ. Κόψε μου τώρα καὶ τριαντάφυλλα!—Μετ' ὀλίγον Ἐλησμονήσας, imbecille, τὸν ὑάκινθον... Καὶ τὴν ῥοδοδάφνην; Ἄ, Δομένικε, κατέστης παντάπασιν ἀνίκανος, θὰ ἀναφέρω τὴν ἀνανδρίαν σου πρὸς τὸν Σερ Μέμον.—Ὁ δῆμιος ἐρρόφα τότε τὸ τελευταῖον ποτήριον ῥακῆς, ἐσπόγγιζεν ἐκ τοῦ μετώπου τὸν ἰδρῶτα μὲ τὸ αὐτὸ κανναβόπανον, ὅπερ εἶχε πρό τινος καθαρῖσει τὸ δάπεδον ἀπὸ τὴν αἱματόρροϊαν τοῦ σαγιῶν, εἶτα δὲ, τρίβων τὰς παλά-

μας καλὰ καλὰ, καὶ ἐμπτύων τρίς, ἐπανέδραττε τὸν κάλων μὲ πυρετώδους φιλοτιμίας παροξυσμὸν.—Δόλιε, δωροδέκτα, birbante, ἀνεκραύγαζεν ἐμμανέστερος ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῇ ἐπισπύσει τοῦ δημίου. Θὰ μού τὸν θανατώσης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Λείπουν ἀκόμη τὰ πέντε λουλούδια... Γνέθε τὴν κλωστὴν σιγότερα!—Ἐλημονέστερος τοῦ δικαστοῦ τυχὸν ἐνίστε ὁ βασανιστῆρ, ἀνέλαθεν ὑπὸ εὐθύνην του ν' ἀπαλλάξῃ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τὸ ἐπικαλλώπισμα τῶν λοιπῶν λουλουδιῶν. Τότε, δοὺς τὴν ἐντονωτέραν δόνησιν, διεπέρανε μιᾶ βολῆ καὶ τὰς ὠδίνας, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ψυχορᾶγοῦντος.

Ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν Ἀνθοδέσμην οἱ πλείστοι τῶν ἐνοχοποιηθέντων ἐπὶ ἀνταρσία. Μεταξὺ τούτων διαπρέπει ὁ ἀείμνηστος Λέων Καλλέργης, ὄνομα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἡμετέρας ἀναγεννήσεως προσφιλέστατον, ἥρωα, ποιῶν μετὰ τοῦ αὐταδέλφου του ζεύγους μοναδικὸν εἰς τὴν φιλοτύραννον πολιτευσιν τῆς οἰκογενείας.

Ἀπὸ Σολομῶντος καὶ Φαλάρεως ἄχρι τοῦ ἀναμαρτήτου πολιτάρχου, ὅστις ποῦ μὲν καλεῖται πάπας, ποῦ δὲ συνταγματικὸς βασιλεὺς, τὰ ἀνάκτορα ἔχουσιν ἰδιαιτέρον τοῦτο, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐμφαίνονται καὶ τοῦ ἄρχοντος αἰ ῥοπαὶ, καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ἤθη.

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Ἑρνέστου Λεγοῦβέ.

Παρὰ τοῖς ζώοις, μόνον ἡ μητρότης ὁμοιάζει πῶς πρὸς αἰσθημὰ ἐκ τῆς μητρότητος προσκτῶνται τρυφερότητα, ἀφοσίωσιν, προβλεπτικὸν πνεῦμα καὶ ἠρωϊσμὸν ἔτι. Ἡ λέαινα, ἂν ἀρπάσῃ τὸ νεογόν τῆς, καθίσταται τρυφεροτέρα τοῦ λέοντος. Ἐτυχὸν μάρτυς τοῦ θάρρους ἐπολαϊδὸς μητρός· εἶχον κατασκευάσει τὴν φωλεάν των εἰς τινα φράκτην, ἔνθα κατὰ τὴν συνῆθειαν τῶν χαριέντων τούτων πτηνῶν, ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἀλληλοδιαδόχως ἐπώαζον. Ἐὰν ἐπλησίαζον καθ' ἣν στιγμὴν ἐπώαζε τὸ ἄρσεν, τὸ ἄρσεν ἐγκατέλιπε τὴν φωλεάν του ἰστάμενον πρὸς τοὺς ὑψηλοτέρους κλάδους, κραυγάζον μὲν καὶ ταρασσόμενον, ἀλλ' ὅπωςδήποτε τὴν ἐγκατέλιπε. Ἐν ᾧ τὸναντίον ἐὰν ἦτο τὸ θῆλυ, ἔμενε. Ἐβλεπον τὴν μικρὰν τῆς καρδίαν πάλλουσαν ἰσχυρῶς ὑπὸ τὸ πτέρωμά τῆς, τὸν μέλανα ὀφθαλμὸν τῆς μηκυνόμενον καὶ λάμποντα ἐκ τρόμου· ἀλλ' ἀδιάφορον, ἔμενε. Καὶ αἰσθημὰ τι βεβαίως τὴν ἠνάγκαζε πρὸς τοῦτο· εἶχε θάρρος, ἀφ' οὗ ἐφοβείτο, ἀφοσίωσιν, ἀφ' οὗ ὑφίστατο θυσίαν. Διὰ τῆς μητρικῆς στοργῆς τὸ ζῶον ἐξικνεῖται σχεδὸν μέχρι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις μέχρι τῆς θείας.

Καὶ τῷ ὄντι, τίς πατὴρ ἤθελε τολμήσει νὰ συγκρίνῃ τὴν τρυφερότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν τρυφερότητα μητρός; Βεβαίως οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον

ὄνυμαί ν' ἀρνηθῶ τὴν πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπην τῶν πατέρων· ἀλλὰ διὰ τὰς γυναῖκας τὸ αἴθημα τῆς μητρότητος εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ. Οἱ ἀπιστοῦντες ἔτι τὴν δημιουργικὴν αὐτῶν ἄνοιαν, οὐδέποτε λοιπὸν εἶδον μητέρα λαμβάνουσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ ἀρτιγέννητον τέκνον τῆς; Οὐδέποτε λοιπὸν ἐθεώρησαν τὸ πρῶτον θεῖον αἰεὶ βλέμμα, ὅπερ ἐκ τῆς τρυφερᾶς τοῦ Ῥααὴλ μεγαλοφυΐας πρὸς στιγμὴν ἐμπνευσθεῖς ὁ πρᾶξυς Ῥούβενς ἀπεικόνισεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ τῆς Μαρίας τῶν Μεδίκων; Οὐδέποτε λοιπὸν πατήρησαν μητέρα παρακολουθοῦσαν τὰ πρῶτα βήματα τοῦ τέκνου τῆς, ἀκούουσαν τὰ πρῶτα αὐτοῦ ψελλίσματα, καὶ δεχομένην, φεῦ! τὸν τελευταῖον αὐτοῦ στεναγμὸν; Ὅταν παιδίδιον τι ἀποθνήσκει, ὁ πατὴρ θρηνεῖ· ἀλλ' ὁ χρόνος συμπαρασύρει παρ' αὐτῷ καὶ τὴν λύπην ταύτην ὡς τὴν ἄλλαν· ὁ θάνατος ὅμως τοῦ τέκνου τῆς εἶναι διὰ τὴν μητέρα πληγὴ, μηδέποτε θεραπευμένη. Βλέπομεν ἐνίοτε γυναικείας φυσιογνωμίας περὶ ἰδίας τινὰ σφραγιδα ἀπογνώσεως· ἡ ἀσθένεια αὐτῶν, ἡ γλυκύτης των, ἡ ἀσθενὴς καὶ συμπαθὴς φωνή των, τὸ πρὸς τὸ στήθος κλίον μέτωπον θλίβουσι τὴν καρδίαν, προδίδοντα δὲ τὴν βαθυτάτην, ἐξ ἀπωλείας ἀνεπανορθώτου προερχομένην· ἐξετάσατε τὸ αἶτιον τῆς θλίψεως των καὶ θὰ μάθητε ὅτι εἶναι μητέρες, ἀπολέσασαι τέκνον των εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του. Ἡ μή τις, προσβληθεῖσα ὑπὸ θανάσιμου ἀσθενείας, ἐξ ἧς πρὸ δεκαετίας ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς, ἀνεκράυασεν ἐν μέσῳ τῶν πόνων καὶ τῆς ἀγωνίας τῆς: «**Α!** πόσον θὰ ὑπέφερε τὸ ταλαίπωρον παιδί μου!» Βασανιζομένη ὑπὸ τῆς ἰδίας δδύνης, ἐσυλλογίζετο μόνον τὰς δδύνας τοῦ ἀποθανόντος τέκνου τῆς.

Τοιαύτη ἡ μητρικὴ στοργή. Μὴ ἔχουσά τι προσόμοιον ἐν δλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ, γεννᾶται ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπίρῳ, ἀνυπολογίστῳ, τοσοῦτῳ ἰσχυρᾷ, ὥστε ἡ αἰσθανομένη αὐτὴν ὑπερπηδᾷ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, θεωροῦσα ἡδονὴν τὴν δδύνην καὶ χαρὰν τὰς στερήσεις, καὶ τοῦτο οὐχὶ προσκαίρως καὶ ἐκ στιγμιαίας ὀρυκῆς, ὡς ἐν τῷ ἔρωτι συμβαίνει, ἀλλὰ πάντοτε, ἀκαταπαύστως. Δὲν ἐξαιλεῖται αὐτὴν ὁ χρόνος, οὐδὲ τὴν ἐξασθενίζει τὸ γῆρας· διότι διατηρεῖται πάντοτε ἡ αὐτὴ, οὔτε εἰς παρακμὴν ὑποκειμένη, οὔτε εἰς πρόοδον, τὸ ἕτερον τοῦτο τῆς ἀτελείας σημειον. Ἀνεφάνη τὴν πρῶτην τῆς δημιουργίας ἡμέραν ὅσῳ καὶ σήμερον τελεία, καὶ ἔτι ἡτο ἐπίσης μήτηρ, ὡς ἡ Ἐκάβη καὶ ἡ ἑβασίλισσα Λευκή. Ἀλλ' εἰς ταῦτα μόνον περιορίζεται; Οὐχί. Ὡς τελευταῖον αὐτῆς θαῦμα ἐπιφέρει τὴν ἀνανέωσιν τῆς ὑπὸ ταύτης ἐμφορουμένης γυναικὸς καὶ ἐπέχει παρ' αὐτῇ τόπον ἀνατροφῆς. Διὰ ταύτης ἡ φιλάρεσκος ἀποκαθίσταται σοβαρὰ, ἡ ἀπερίσκεπτος συνετὴ φωτίζει, καὶ ἐξαγνίζει· εἶναι ταῦτόσημος οὐ μόνον τῇ αὐταπαρνήσει,

ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ νοημοσύνῃ. Συγεντροὶ δλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν!

N.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Συκοφάντης.

Συνηθεστάτη εἶναι ἡ χρῆσις τῆς λέξεως ταύτης παρὰ τε τοῖς παλαιοῖς καὶ τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι, ὅσον συνήθης δυστυχῶς καὶ ἡ δι' αὐτῆς ὑποδηλουμένη κακία· ἀλλ' ἴσως ὀλίγοι γινώσκουσι πόθεν ἡ σύνθεσις αὐτῆς καὶ ἐκ τίνος παραδόξου συμπτώσεως τὰ ἀθῶα σῦκα κατήνησαν νὰ σημαίνωσι πράγμα ἐδελυκτὸν καὶ ἀποστροφῆς ἄξιον. Τὸ ἱστορικὸν τῆς λέξεως ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἡ συκὴ ἐτιμάτο λίαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες ἀπένεμον αὐτῇ εἰδός τι θρησκευτικῆς λατρείας, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν κεφαλὰς στέφοντες πολλάκις ἐν δημοσίαις τελεταῖς διὰ φύλλων, ἢ διὰ κλάδων συκῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐτιμῶρουν διὰ θανάτου τοὺς ἐξάγοντας σῦκα ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ τοὺς δρέποντας τοὺς καρποὺς συκῶν ἀφιερωμένων εἰς θεότητος· πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ νόμου εἶχον τάξει ἀμοιβᾶς ὑπὲρ τῶν καταγγελλόντων πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν ἢ λαθρομπορίον σῦκων. Ὀφελούμενοι ἐκ τῆς ἀστηρότητος ταύτης τοῦ νόμου ἄνθρωποι μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχοντες ἔκλεπτον αὐτοὶ τὰ σῦκα καὶ κατεμήνουσιν μετέπειτα ὡς ἐνόχους τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, λαμβάνοντες τὴν τεταγμένην ἀμοιβήν. Οἱ ἀπατεῶνες οὗτοι ἐκαλοῦντο ὡς ἐκ τοῦ καταδοτικῆς αὐτῶν ἔργου συκοφάνται (σῦκα-φαίνειν)· οὐδὲν δ' ἄπορον ὅτι βαθμηδὸν ἡ λέξις κατήνησε νὰ σημαίνῃ πάντα διαβολέα, ψεύστην καὶ ὑποκριτήν.

A. S. B.

ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἄνωνυμοι ἐπιστολαί.

Ἰγροιστικοὶ λόγοι ἐπὶ τοίχων γραφόμενοι.

Λοιδόρια πρὸς ἄνθρωπον διερχόμενον ἐπὶ δὲ χήματος, ἢ διακείμενον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀπαντήσῃ.

Αὐθάδεια πρὸς ἀσθενεστεροὺς ἐν ἀπουσίᾳ μαρτύρων, ἢ πρὸς ὑπερέτας φοβούμενους ν' ἀπαντήσωσι μήπως ἀπολέσωσι τὴν θέσιν των.

Αἰκισμοὶ πρὸς γυναῖκας ἢ παιδιά

Σιωπὴ τηρουμένη πρὸς ἀποφυγὴν εὐθύνης ἐπὶ ἰδίων πταισμάτων.

Πᾶσα κατάχρησις δυνάμεως καὶ ἐξουσίας.

Ὁ Ἰωσήφ Βρόθερτον, μέλος τοῦ Ἀγγλικῆς Κοινοβουλίου, ἀφῆκε τὸ ἐπόμενον ὄρακλον ἐπιγράμμα